

Οταν νιώθαμε περήφανοι

Του ΚΩΣΤΑ ΚΑΛΛΙΤΣΗ

Τον Ιανουάριο, στο πρώτο Ecofin στο οποίο συμμετείχε ο κ. Γ. Παπαθανασίου ως υπουργός Οικονομίας, υπέστη ψυχρολουσία. Οι Ευρωπαίοι συνάδελφοί του, οργισμένοι με τα κατ'επανάληψη ψευδή στοιχεία που τους είχαν δοθεί, έφθασαν να τον προτρέψουν «να σκεφτεί η Ελλάδα αν επιθυμεί ή όχι να παραμείνει στη Ζώνη του Ευρώ». Πάλι, σε πρόσφατο Ecofin, εξανέστησαν οι πάντες, όταν συνειδητοποιήσαν την πρόθεση της Αθήνας να λάβει μέτρα περιορισμένα (μόνο για αύξηση εσόδων, όχι για περιορισμό δαπανών...) και με καθυστέρηση, μετά τις ευρωεκλογές - δει δη ψηφοθηρίας. «Ολοι έχουμε ευρωεκλογές, αλλά δεν μένουμε αδρανείς! Θα μείνετε εσείς, που έχετε δραματικό πρόβλημα;» - απόρησαν.

Λοιπόν, η κυβέρνηση έχει κάποιο δίκιο: Η Ελλάδα, πράγματι,

*Η κυβέρνηση, αντί
να λύνει προβλήματα
του τόπου, φορτώνει
στον τόπο τα δικά της.*

διασύρεται. Οχι, όμως, εξαιτίας της «συνωμοτικής» δράσης κάποιων αλλ' εξαιτίας της γενικευμένης απάθειας. Κυρίως, δε, την εικόνα διαμορφώνει το κυβερνητικό έργο. Ετσι συνέβαινε πάντα, άλλωστε.

Από τα τέλη της προηγούμενης 10ετίας, οι Έλληνες που συμμετείχαν σε διεθνείς συναντήσεις αισθάνονταν υπερήφανοι καθώς η Ευρώπη εκθειάζε το «ελληνικό υπόδειγμα» - την προσπάθεια για το ευρώ. Η εικόνα της χώρας δεν θάμπωνε από τα έπια της τότε αξιωματικής αντιπολίτευσης, η οποία στοιχημάτιζε ότι δεν θα επιτυχάναμε να ενταχθούμε εγκαίρως στην ΟΝΕ, το 2000. Η καταστροφολογία δεν είχε επίδραση. Διότι αυτό που «μετρούσε» ήταν το έργο της κυβέρνησης Σημίτη.

Η Ελλάδα πέτυχε να ενταχθεί στη Ζώνη του Ευρώ εγκαίρως - ευτυχώς. Τότε, όμως, η ηγεσία της Ν.Δ. είχε αισθανθεί τόσο δυσάρεστα, ώστε ο κ. Γ. Αλογοσκούφης έκανε διαβήματα διαμαρτυρίας

στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ισχυριζόμενος ότι κακώς μας επέτρεψε να ενταχθούμε στην Ευρωζώνη και περιέτρεχε τα διεθνή συνέδρια στο Λονδίνο, κατηγορώντας την Ελλάδα ως πλαστογράφο των δημοσιονομικών στοιχείων της. Ο ίδιος ο κ. Κ. Καραμανλής δυσφημούσε διεθνώς τη χώρα που μετ' ολίγον θα κυβερνούσε, μιλώντας για «τραβεστί οικονομία». Όλα αυτά δεν πέτυχαν να διασύρουν την Ελλάδα - διότι στις Βρυξέλλες δεν μετρούν τα λόγια.

Το 2004, έτος που η Ελλάδα ήταν (πάλι) υπερήφανη για την εξαιρετική διοργάνωση της Ολυμπιάδας, συνέβη κάτι πρωτοφανές στα παγκόσμια χρονικά: Η κυβέρνηση, με μία πλαστή «απογραφή», διέσυρε την Ελλάδα ως χώρα-απατεώνα. Αλλάξαν τον τρόπο υπολογισμού των αμυντικών δαπανών και, με τον απίθανο ισχυρισμό ότι δεν γνωρίζουν πότε παραλαμβάνουν πολεμικά αεροσκάφη και τανκς, αποφάσισαν να μεταφέρουν τις δαπάνες (από το δημόσιο χρέος) στο έλλειμμα τη στιγμή που γίνεται η παραγγελία και όχι κατά την παραλαβή του στρατιωτικού υλικού - όπως συνέβαινε μέχρι τότε. Ετσι, μετέφεραν λογιστικά τις αμυντικές δαπάνες σε προηγούμενα έτη και εκτίναξαν το έλλειμμα των προϋπολογισμών προηγούμενων ετών, ώστε να «αποδειχθεί» ότι κακώς μπήκαμε στην ΟΝΕ και να «δικαιωθεί» η ρήση περί «οικονομίας τραβεστί». Ο διασυρμός της Ελλάδας, τελικά, επετεύχθη - από την κυβέρνησή της.

Περασμένα - ξεχασμένα, θα έλεγε κάποιος, αν ο διασυρμός τελείωνε εκεί. Συνεχίστηκε. Το 2006, 2007 και 2008, με τους πλαστούς προϋπολογισμούς -αυτούς με τα ψεύτικά στοιχεία που εξόργισαν τους συναδέλφους του κ. Γ. Παπαθανασίου. Συνεχίζεται σήμερα με την προϊούσα δημοσιονομική εκτροπή, ενώ το πολιτικό προσωπικό περί άλλα τυρβάζει και η κυβέρνηση, αντί να λύνει προβλήματα του τόπου, φορτώνει στον τόπο τα δικά της. Στα παρασκήνια του Ecofin, αυτό συζητείται.

kkallitsis@kathimerini.gr